

blive virkelig at bære af den Minister, som har afluttet denne Kontrakt paa sit Ansvar; Udvalget har faaet i den Foraning, at der var fremkommet et saadant Tilbud om at tage hele Arbejdet i Entreprise kun med den Undtagelse, jeg tidligere har nævnt, hvilket Tilbud senere var blevet modtaget, og at i Genhold dertil var den endelige Kontrakt bleven affattet. Maatte jeg endnu til den ærede Minister gjøre den Bemærkning, at den Passus i Anmærkningerne til Finantsloven, som han før oplæste, var jeg godt bekendt med, og det Udtryk „Overskytning“ har jeg nok studeet noget ved, men det var i alt Fald for lidet til at gjøre noget videre Væsen ud af, og denne Passus kunde da paa ingen Maade give Anledning til at tro, at man paatænkte at tage Andet end Overskytningsudgifterne af Theatrets Overskudsbeholdning, ja at man paatænkte at gjøre det med Hensyn til saadanne Udgifter, som i alledigstgjorte Forstand vare Bygningsudgifter. Endnu vil jeg blot tillade mig den Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), at den Hentydning, han gjorde til en Ytring af mig om min Beredvillighed til at give en større Bevilling, berøede dog tildels paa en Misforstaaelse; thi jeg talte dengang ikke om hvad der kunde have været Anledning til, naar Begjering om en Tillægsbevilling fremkom, men om, hvad der kunde være Anledning til i 1870, dengang Sagen fra Først af blev afgjort. Hermed skal det ikke være negtet, at jeg ogsaa vilde have været villig til at give en Tillægsbevilling, naar en saadan var bleven søgt, og det var blevet fremstillet for os, at den var nødvendig, for at de Hensyn, som Kunsten kræver, kunde ske Fyldest. Naar Flertallet i sin Betænkning siger, at en saadan Bevilling vilde være blevet negtet, hvis den var bleven søgt, saa er det jo noget Flertallet siger og ikke jeg, og jeg har heller ikke Ansvar derfor. Forøvrigt skal jeg ikke negte, at Flertallet vistnok med langt større Sikkerhed kan tale om, hvorledes Folkethinget vilde have stemt, end jeg kan tale derom; men det holder jeg mig overbevist om, at Flertallet ikke paa nogen Maade vilde have bevirket, at Theatret var kommet til at ligge hen som en Ruin, men det vilde ganske vist have sørget for, at Bygningen var bleven færdig, om den end ikke var bleven færdig i en saa fuldstændig og tilfældig Form som nu.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Worsaae): Med Hensyn til, hvad den ærede sidste Læser bemærkede om, at Kontrakten ikke har været forelagt her, er jeg saa heldig at have i min Haand det originale Exemplar af Kontrakten, som er stemplet med Folkethingets Finantsudvalgs Mærke. (Hall: Jeg fravalder Ordet)

Th. Nielsen: Jeg skal kun gjøre nogle Bemærkninger ligeoverfor de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) og for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), der have anført nogle Bemærkninger overfor mig. Naar særlig det førstnævnte ærede Medlem mente, at vi havde Grund til at takke Guderne for, at vi her havde faaet et Theater for lige saa mange Hundrede Tusinder, som man andetsteds har faaet det for Millioner, saa vil jeg dertil sige, at enten maa de Theatre, de faae i Udlandet, være meget bedre, eller ogsaa maa vi være floge fremfor dem i Udlandet. Særligt havde det været ønskeligt, at man, dengang Theaterloven forhandlede, havde underværet os om, at Theatre i Udlandet kostede ligesaamange Millioner, som der her forlangtes Hundrede Tusinder; thi da er det rimeligt, at vi havde faaet en Lov om, at det virkelig var Meningen at opføre Theatret for den Sum, der forlangtes. Naar de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds og Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds begge have hævdet, at det var en stor Lykke, at Theatret blev udført til den Tid, da det ellers var blevet meget dyrere, skal jeg dertil bemærke, at det fortaar jeg ikke ganste; thi jeg tror, at der er foretaget — og det viser ogsaa Anmærkningerne til Finantslovsforslaget — saa mange Forandringer ved Theaterbygningen, og at Entreprenøren er holdt skadesløs ved den gunstige Stilling, Ministeren har indtaget overfor ham, saa det er min Overbevisning, at han paa ingen Maade er kommet til at lide noget Tab. Særligt er, hvad jeg har bebrejdet den forhenværende høitærede Minister, dette, at han for at opfylde det ene Formaal, nemlig at faae Theatret færdigt til 1ste September 1874, har sat det andet til Side, at han begynder med et Overflag, der i alle Maader er ufuldbendt, og hvoraf maasse Halvdelen eller Mere fidenefter maa forandres, omdannes og approberes. Man skulde have havt fuld Klarhed over, hvad selve Theatret vilde koste, da man begyndte Arbejdet, og kunde Summen ikke slaa til, saa var det Ministerens Pligt at komme til Bevillingsmagten og forlange et større Beløb; thi de Ord skulde staa fast, at kunde Ministeren ikke opføre Theaterbygningen for 470,000 Rb., saa var det hans Pligt at lade være at opføre den. Det er sagt af en af Ministerens egne Meningsstæller, og disse Ord gjentager jeg.

Schjorring: Den ærede Minister oplyste, at den omhandlede Kontrakt har været i Finantsudvalget, hvilket kunde ses af det Stempel, som var sat paa den. Jeg skal hertil sige den Oplysning, at dette Stempel viser, at det er i 1872 — 73, at Kontrakten har været forelagt for Finantsudvalget, og det er altsaa ikke i det Aar, jeg talte om. (Afskydelse.) Maatte jeg hertil sige den Oplysning for de ærede Medlemmer, der ikke synes at være ganste med, at hvad det